

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2022. június 30.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – A szennyvíz összegyűjtése után fizetendő díjak rendszere – Panasz – Állami támogatás hiányát megállapító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Kereshetőségi jog – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó, rendeleti jellegű jogi aktus – Közvetlen érintettség”

A C-99/21. P. sz. ügyben,

a **Danske Slagtermestre** (székhelye: Odense [Dánia], képviseli: H. Sønderby Christensen advokat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. február 17-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Grønfeldt és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Dán Királyság** (képviselek: J. Nymann-Lindgren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff és L. Teilgård, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos (előadó) tanácselnök, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. február 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: dán.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Danske Slagtermestre az Európai Unió Törvényszéke 2020. december 1-jei Danske Slagtermestre kontra Bizottság végzésének (T-486/18, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2020:576) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította az SA.37433 (2017/FC) – Dánia állami támogatással kapcsolatban 2018. április 19-én hozott C(2018) 2259 final bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmét, amely határozat az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása után megállapítja, hogy a lov nr. 902/2013 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (Betalingsstruktur for vandafledningsbidrag, bemyndigelse til opgørelse af særbidrag for behandling af særlig forurennet spildevand m.v.) (a szennyvízkezelést végző szolgáltatók számára fizetendő díjakra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló törvény módosításáról szóló 902/2013. sz. törvény [a szennyvíz ártalmatlanítása után fizetendő díj szerkezete, a különösen szennyezett szennyvíz kezeléséért rendkívüli díj felszámításának engedélyezése stb.]) nem biztosít szelektív előnyt egyes vállalkozásoknak, és ekképpen nem minősül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

A jogvita előzményei

- 2 A fellebbező egy dániai kis vágóhidakat, nagykereskedőket, henteseket és feldolgozókat képviselő szakmai szövetség. 2013. szeptember 26-án panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz azzal az indokkal, hogy a Dán Királyság a 902/2013. sz. törvény elfogadásával a szennyvíz kezelése után fizetendő díjak csökkentése útján állami támogatást nyújtott a nagy vágóhidak javára.
- 3 E törvény hatálybalépése előtt a dán jogszabályok egységes vízköbméterenkénti díjat írtak elő az ugyanahhoz a szennyvíztisztító telephez csatlakozó valamennyi vízfogyasztó számára, tevékenységi körtől és fogyasztástól függetlenül. A 902/2013. sz. törvény azonban egy „sávosan” degresszív rendszert vezetett be, amely a szennyvíz köbméterenkénti árát a kibocsátott szennyvíz mennyiségétől függően állapítja meg (a továbbiakban: sávos rendszer).
- 4 A sávos rendszer a következőképpen került kialakításra:
 - az 1. sáv ingatlanonként legfeljebb évi 500 m³ vízfogyasztásnak felel meg;
 - a 2. sáv ingatlanonként évi 500 m³ és 20 000 m³ közötti vízfogyasztásnak felel meg, és
 - a 3. sáv ingatlanonként évi 20 000 m³-t meghaladó vízfogyasztásnak felel meg.
- 5 A szennyvízkezelő telepek üzemeltetői minden évben a következők szerint határozzák meg az egyes sávokra alkalmazandó köbméterdíjat:
 - a 2. sáv köbméterdíja 20%-kal alacsonyabb, mint az 1. sáv díja, és
 - a 3. sáv köbméterdíja 60%-kal alacsonyabb, mint az 1. sáv díja.

- 6 A sávós rendszer keretében a 3. sávba tartozó fogyasztók először az 1. sáv díját fizetik meg, amíg vízfogyasztásuk meg nem haladja az 500 m³-t. Ezután a 2. sáv díját fizetik, amíg a fogyasztásuk meg nem haladja a 20 000 m³-t, és végül a 3. sávra meghatározott díjszabás szerint fizetik meg szennyvízdíjat
- 7 2013. október 10. és 2017. szeptember 12. között a Bizottság információkat cserélt a panasszal kapcsolatban a fellebbezővel és a Dán Királysággal. 2014. július 23-án és 2016. február 25-én ezen intézmény előzetes értékelő leveleket küldött a fellebbezőnek, amelyekben úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedés nem nyújt szelektív előnyt, következésképpen nem minősül állami támogatásnak.
- 8 2018. április 19-én a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot. Míg a fellebbező úgy vélte, hogy a hentesárupiacon a sávós rendszer előnyben részesíti a nagy vágóhidakat Dániában azáltal, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülő gazdasági előnyt biztosít számukra, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 902/2013. sz. törvény által bevezetett új díjszabás nem biztosított semmilyen különös előnyt meghatározott vállalkozások számára.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2018. augusztus 15-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező az EUMSZ 263. cikk alapján keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 10 A Dán Királyság kérte, hogy ezen eljárásba a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. E beavatkozásnak helyt adtak.
- 11 A megtámadott végzésben a Törvényszék a keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította azzal az indokkal, hogy a fellebbezőnek nem volt keresetőségi joga.
- 12 A Törvényszék e végzés 32. pontjában megállapította, hogy bár az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében említett első eset, nevezetesen az, hogy bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett jogi aktusok ellen, a jelen ügyben mindenesetre irreleváns, mivel a Dán Királyság volt a vitatott határozat kizárólagos címzettje, meg kellett vizsgálni, hogy a fellebbező rendelkezett-e keresetőségi joggal az e rendelkezésben említett második és harmadik eset alapján, amelyek a természetes vagy jogi személynek az őt közvetlenül és személyében érintő intézkedésekkel szembeni keresetőségi jogára, illetve az ilyen személynek az őt közvetlenül érintő, végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti intézkedésekkel szembeni keresetőségi jogára vonatkoznak.
- 13 E tekintetben a Törvényszék, miután az említett végzés 24–26. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat nem érinti személyében a fellebbezőt mint tárgyaló felet, ugyanezen végzés 33–82. pontjában kimondta, hogy azon feltétel teljesülése, amely szerint e határozatnak a fellebbezőt személyében kell érintenie, más körülményekből sem vezethető le, következésképpen a jelen ügyben benyújtott kereset nem tartozik az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében említett második eset körébe.
- 14 Ezt követően megállapította, hogy az e rendelkezésben említett harmadik eset sem alkalmazható.

- 15 E tekintetben a Törvényszék egyrészt a megtámadott végzés 90–96. pontjában többek között a Bíróság által a 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítéletben (C-622/16 P–C-624/16 P, a továbbiakban: Montessori ítélet, EU:C:2018:873) megállapított kritériumokra hivatkozva megállapította, hogy a vitatott határozat rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül.
- 16 Másrészt e végzés 97–104. pontjában úgy ítélte meg, hogy e jogi aktus nem érintette közvetlenül a fellebbezőt.
- 17 Ezzel kapcsolatban a Törvényszék az említett végzés 102. pontjában a Montessori ítélet 47. pontjára hivatkozott, amely szerint „mivel a közvetlen érintettség feltétele megköveteli, hogy a vitatott jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon a felperes jogi helyzetére, az uniós bíróság köteles ellenőrizni, hogy ez utóbbi megfelelően bemutatta-e azon indokokat, amelyek alapján a Bizottság határozata neki versenyhátrányt okozhat, következésképpen hatást gyakorolhat az ő jogi helyzetére”.
- 18 Ugyanezen végzés 103. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy „[a] jelen ügyben a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó intézkedés konkrétan érintette volna a tagjait, vagy közülük kit érintett, és még kevésbé, hogy az milyen következményekkel jár a versenyhelyzetükre nézve (lásd: a [megtámadott] végzés 71–77. pontja). A felperes tehát nem bizonyította megfelelő módon, hogy a [vitatott] határozat alkalmas volt arra, hogy tagjait hátrányos versenyhelyzetbe hozza, és hogy ennél fogva e határozat közvetlenül érinti a jogi helyzetüket, különösen az ahhoz fűződő jogukat, hogy az érintett piacon ne torzítsa a versenyt az említett intézkedés.”
- 19 Így a Törvényszék a megtámadott végzés 104–106. pontjában úgy ítélte meg, hogy a közvetlen érintettség hiánya miatt a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy szükség lenne a vitatott határozat végrehajtási intézkedéseinek hiányára vonatkozó feltétel vizsgálatára.

A felek kérelmei

- 20 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést.
- 21 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Dán Királyság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és hagyja helyben a megtámadott végzést.

A fellebbezésről

Az elfogadhatóságról

- 23 A Bizottság azzal érvel, hogy a fellebbező által előterjesztett kérelmek nem felelnek meg a Bíróság eljárási szabályzata 170. cikke (1) bekezdésének, mivel e kérelmek kizárólag a megtámadott végzés hatályon kívül helyezésére irányulnak, anélkül hogy kitérnének arra az eshetőségre, hogy a fellebbezésnek helyt adnak.

- 24 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy e 170. cikk (1) bekezdése értelmében „[a] fellebbezésben foglalt kérelmeknek – a fellebbezés megalapozottnak nyilvánítása esetén – arra kell irányulniuk, hogy egészben vagy részben adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek”.
- 25 A jelen ügyben a fellebbező alakszerűen azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést. Bár a kérelmei nem irányulnak kifejezetten arra, hogy adjanak helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek, vagy semmisítsék meg a vitatott határozatot, azok nem tekinthetők másnak, mint amelyek lényegében ugyanarra az eredményre irányulnak (lásd analógia útján: 2020. július 16-i Inclusion Alliance for Europe kontra Bizottság ítélet, C-378/16 P, EU:C:2020:575, 59. pont).
- 26 A Bizottság által hivatkozott, az eljárási szabályzat megsértésére alapított elfogadhatatlansági kifogást tehát el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 27 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozik. Az együttesen vizsgálandó első és második jogalap azon feltétel téves alkalmazásán alapul, amely szerint a felperest az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a szóban forgó jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie, valamint e feltétel és azon feltétel összekeverésén alapul, amely szerint a felperest a szóban forgó jogi aktusnak személyében kell érintenie. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Montessori ítéletben a közvetlen érintettség feltételével kapcsolatban kialakított kritériumok a jelen ügyben teljesülnek, a negyedik jogalap pedig azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a tagjai torzult versenynek voltak kitéve, az ötödik pedig azon alapul, hogy mind jogi, mind ténybeli szempontból tévesek a Törvényszék azon feltételre vonatkozó megállapításai, hogy a fellebbezőt a vitatott határozatnak személyében kell érintenie.

Az első és a második jogalapról

– A felek érvei

- 28 A fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a közvetlen érintettség tekintetében olyan követelményeket támasztott vele szemben, amelyek meghaladják az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének a Bíróság által a Montessori ítéletben adott értelmezéséből eredőket.
- 29 A Törvényszék, miközben a megtámadott végzés 102. pontjában a Montessori ítéletre hivatkozott, e végzés 103. pontjában figyelmen kívül hagyta az említett ítéletből eredő tanulságokat, mivel megkövetelte, hogy a fellebbező bizonyítsa, hogy a vitatott határozat konkrétan mely tagjait érinti, és annak megállapítása érdekében, hogy a fellebbezőt nem érinti közvetlenül e határozat, e végzés 71–77. pontjára utalt, noha ezek a pontok nem a közvetlen érintettség követelményére, hanem azon követelményre vonatkoznak, hogy a fellebbezőnek személyében érintettnek kellett volna lennie.
- 30 A Bizottság szerint e kifogások megalapozatlanok. A Törvényszék a megtámadott végzés 102. pontjában hűen vette át a Montessori ítéletben szereplő releváns kritériumot, majd e végzés 103. pontjában megállapította, hogy a kereset nem felelt meg e kritériumnak. A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor így járt el.

- 31 E 103. pontban a „bizonyít” ige használata megfelelően tükrözi a Montessori ítélet 47. pontjában szereplő „megfelelően bemutatta” fordulatot.
- 32 A Montessori ítélethez vezető ügyben szóban forgó helyzet végső soron eltér a jelen ügyétől. A Bizottság megjegyzi, hogy az előbbi ügy egy meghatározott szolgáltatási ágazatban egyértelműen azonosított jogalanyoknak biztosított adómentességre vonatkozott. Ez magyarázza, hogy a Bíróság ezen ítélet 50. pontjában miért állapította meg, hogy az a körülmény, hogy a felperesek azt állították – bizonyítékokkal alátámasztva –, hogy létesítményeik az állítólagos támogatás kedvezményezettjeivel azonos szolgáltatási piacon üzemeltetett létesítmények közvetlen közelében helyezkedtek el, elegendő annak megállapításához, hogy az említett ügyben szóban forgó határozat alkalmas volt arra, hogy a fellebbezőket hátrányos versenyhelyzetbe hozza. Ezzel szemben a jelen ügyben a vitatott határozat egy olyan általános díjrendszer körébe tartozó intézkedésre vonatkozik, amely valamennyi, szennyvizet kibocsátó személy tevékenységével kapcsolatban érvényesül. A fellebbező nem fejtette ki és nem is támasztotta alá, hogy e rendszer mennyiben hozza a tagjait hátrányos versenyhelyzetbe az ezen intézkedés hatálya alá tartozó többi vállalkozáshoz képest. Még azzal is adós maradt, hogy azonosítsa az érintett piacot, mivel az érintett áruk vagy szolgáltatások leírása túl általános volt.
- 33 A megtámadott végzés 103. pontjában az annak 71–77. pontjára való utalást illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a Törvényszék e pontokban vizsgálta, hogy a vitatott határozat alkalmas volt-e arra, hogy a fellebbező tagjait hátrányos versenyhelyzetbe hozza. Az a tény, hogy ez az értékelés releváns volt azon feltétel elemzése keretében, amely szerint a felperest a szóban forgó jogi aktusnak személyében kell érintenie, egyáltalán nem akadályozza meg azt, hogy ugyanezen megállapítások relevánsak legyenek azon feltétel értékelése szempontjából is, amely szerint ezen aktusnak a felperest közvetlenül érintenie kell.
- 34 Mindenesetre az említett 71–77. pontból az következik, hogy a fellebbező nem fejtette ki megfelelően, hogy a vitatott határozat mennyiben hozhatja hátrányos versenyhelyzetbe a tagjait.
- 35 Másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a közvetlen érintettség feltételének értékelése során, a Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy változtassa meg a megtámadott végzés indokolását annak megállapításával, hogy a vitatott határozat végrehajtási intézkedéseket maga után vonó rendeleti jellegű jogi aktus, így nem teljesül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt, az ilyen intézkedések szükségének hiányára vonatkozó feltétel.
- 36 E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a megtámadott végzés 105. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék nem határozott erről a feltételről. Márpedig a vitatott határozat végrehajtási intézkedéseket von maga után. Ellentétben ugyanis a Montessori ítélet alapjául szolgáló ügygel, a jelen ügy olyan intézkedésre vonatkozik, amely mind az állítólagos támogatás kedvezményezettjeire, mind pedig versenytársaikra díjat vet ki. A versenytársak tehát az állítólagos támogatás kedvezményezettjeihez hasonlóan keresetet indíthatnak a díjmegállapításaik ellen a nemzeti bíróságok előtt, ami lehetővé teszi ez utóbbiak számára, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszenek elő.
- 37 A Bizottság végül megjegyzi, hogy a 902/2013. sz. törvény azt követeli meg a szennyvíztisztító telepek üzemeltetőitől, hogy minden évben rögzítsék a sávos rendszer három sávja tekintetében alkalmazandó díjat. Ebből következik, hogy e rendszer alkalmazásához a dán jog alapján utólagos végrehajtásra van szükség. E jog egyébiránt megköveteli, hogy a díjszabás e rögzítését minden egyes település esetében jóvá kell hagynia az önkormányzati képviselőtestületnek. Így olyan

közigazgatási aktust fogadnak el, amely megtámadható a nemzeti bíróságok előtt azzal az indokkal, hogy a díjak megállapítása ellentétes az uniós joggal. Következésképpen a fellebbező ebben a helyzetben is elérhette volna, hogy e bíróságok az EUMSZ 267. cikk alapján a Bírósághoz forduljanak. Ezenkívül a fellebbező tagjai megállapítási keresetet indíthatnak a dán bíróságok előtt a 902/2013. sz. törvény uniós joggal való összeegyeztethetőségének vitatása érdekében.

- 38 A Dán Királyság a Bizottsághoz hasonlóan úgy érvel, hogy a Törvényszék helyesen utasította el a keresetet mint elfogadhatatlant.
- 39 E tagállam szerint a fellebbező olyan értelmezését adja a Montessori ítéletnek, amely gyengíti a Bíróság által ebben az ítéletben megállapított bizonyítási követelményeket. A Montessori ítélet 50. pontjában a Bíróság megállapította a közvetlen érintettség fennállását azon tényre tekintettel, hogy a fellebbezők bizonyították, hogy földrajzi közelségben állnak az állítólagos támogatás kedvezményezettjeivel, és hogy ugyanazon a piacon folytattak hasonló tevékenységeket. Márpedig a jelen ügyben a fellebbező nem szolgáltatott olyan releváns információkat, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy a tagjainak versenyhelyzete érintett lehet.
- 40 A Dán Királyság hozzáteszi, hogy ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a közvetlen érintettség feltételének alkalmazása során, a fellebbezést el kell utasítani, mivel a vitatott határozat végrehajtási intézkedéseket von maga után.

– A Bíróság álláspontja

- 41 Valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetösségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, hogy e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetet indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti (2022. január 20-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-594/19 P, EU:C:2022:40, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Az e rendelkezésben ekképpen előírt elfogadhatósági feltételeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében rögzített, hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni anélkül azonban, hogy az ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne (2020. december 3-i Changmao Biochemical Engineering kontra Distillerie Bonollo és társai ítélet, C-461/18 P, EU:C:2020:979, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen fellebbezés az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt utolsó esetre vonatkozik, amely akkor biztosít keresetösségi jogot, ha a megtámadott jogi aktus olyan rendeleti jellegű jogi aktus, amely nem von maga után a fellebbezőt közvetlenül érintő végrehajtási intézkedéseket. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott végzés 94–96. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat, amelyben a Bizottság megtagadta, hogy állami támogatásnak minősítse a dán jogalkotó által bevezetett, a szennyvízkezelésre vonatkozó díjak sávosan degresszív megszábasára vonatkozó szabályozást, rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül. E végzés 97–104. pontjában azonban azt is kimondta, hogy e jogi aktus nem érinti közvetlenül a fellebbezőt. A Törvényszék ebből az említett végzés 105. és 106. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a kereset elfogadhatatlan, anélkül hogy szükséges lenne annak meghatározása, hogy az említett aktus maga után von-e végrehajtási intézkedéseket.

- 44 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az Törvényszék – amint azt a fellebbező állítja – tévesen alkalmazta-e a jogot a közvetlen érintettség feltételének alkalmazása során.
- 45 E feltétel két kritérium együttes fennállását kívánja meg, vagyis először is, hogy a vitatott intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a fellebbező jogi helyzetére, és másodszor ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és közties szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (2022. január 13-i Németország és társai kontra Bizottság ítélet, C-177/19 P–C-179/19 P, EU:C:2022:10, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 Ami e kritériumok közül a másodikat illeti, a Törvényszék a megtámadott végzés 98. pontjában – anélkül, hogy ezt a jelen fellebbezés keretében vitatták volna – úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat, amennyiben kimondja, hogy a Dán Királyság által a szennyvízkezelési díj rendszere keretében bevezetett sávós rendszer nem tartalmaz az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatási elemet – teljesen automatikusan és kizárólag az uniós szabályozás alapján – azzal a hatással jár, hogy engedélyezi e tagállam számára e rendszer alkalmazását, egyéb közvetítő szabályok alkalmazása nélkül.
- 47 Ami a jelen ítélet 45. pontjában említett – a közvetlen érintettségre vonatkozó – első kritériumot illeti, a Bíróság a Montessori ítélet 43. pontjában emlékeztetett arra, hogy az állami támogatások területén az a tény, hogy valamely bizottsági határozat érintetlenül hagyja azon nemzeti intézkedések hatásait, amelyekre nézve a fellebbező az ezen intézményhez címzett panaszában arra hivatkozott, hogy azok nem felelnek meg a verseny fenntartására irányuló célkitűzésnek és versenyhátrányt okoztak neki, lehetővé teszi annak megállapítását, hogy e határozat közvetlenül érinti a fellebbező jogi helyzetét, különösen az állami támogatások terén az EUM-Szerződésből eredő azon jogát, hogy a verseny ne torzuljon ezen nemzeti intézkedések miatt az ő hátrányára.
- 48 E tekintetben a Bíróság a Montessori ítélet 46. és 47. pontjában pontosította, hogy noha a fellebbező jogi helyzetének közvetlen érintettsége nem vezethető le pusztán abból, hogy versenyhelyzet áll fenn a fellebbező és az állítólagos támogatás kedvezményezettjei között, e feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha a felperes megfelelő módon kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt az állami támogatások tárgyában hozott bizottsági határozat a felperest hátrányos versenyhelyzetbe hozhatja. A Törvényszék által e tekintetben lefolytatandó vizsgálat azonban nem vezetheti őt arra, hogy a kereset elfogadhatósága vizsgálatának szakaszában végleges döntést hozzon a felperes és az állítólagos támogatás kedvezményezettjei közötti versenyviszonyokról.
- 49 A Bíróság így a közvetlen érintettség feltételének olyan értelmezését alakította ki, amely lehetővé teszi a Bizottsághoz állami támogatásokkal kapcsolatos panaszt benyújtó személy számára, hogy a Törvényszékhez fordulhasson annak érdekében, hogy az megvizsgálja a Bizottság által az e panaszban érintett nemzeti intézkedés vonatkozásában hozott határozat jogszerűségét, feltéve azonban, hogy e személy a Törvényszék előtt megfelelő módon kifejti, hogy fennáll a veszélye annak, hogy e határozat miatt versenyhátrányt szenved.
- 50 A jelen ügyben a fellebbező dániai kis vágóhidak, nagykereskedők, hentesek és feldolgozók szakmai egyesületeként jelent meg a Törvényszék előtt. Ennélfogva a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia, hogy megfelelő módon kifejtette-e azokat az okokat, amelyek miatt a vitatott határozat – amely szerint a Dán Királyság által a szennyvízkezelésre vonatkozó díjszabályozás keretében bevezetett sávós rendszer nem rendelkezik állami támogatási elemekkel – alkalmas volt arra, hogy tagjait vagy legalábbis azok jelentős részét hátrányos versenyhelyzetbe hozza.

- 51 A megtámadott végzés 103. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék azon megállapítását, miszerint e feltétel nem teljesült, arra a megfontolásra alapította, hogy „a [fellebbező] nem bizonyította, hogy a szóban forgó intézkedés konkrétan érintette volna a tagjait, vagy közülük kit érintett, és még kevésbé, hogy az milyen következményekkel jár a versenyhelyzetükre nézve (lásd: a [megtámadott végzés] 71–77. pontja)”.
- 52 A Törvényszék azáltal, hogy ily módon megkövetelte, hogy a felperes „bizonyítsa”, hogy a szóban forgó nemzeti intézkedés, és következésképpen a vitatott határozat, amely lehetővé teszi az érintett tagállam számára ezen intézkedés alkalmazását, „konkrétan” milyen versenyellenes hatásokkal jár, a közvetlen érintettség feltételét olyan követelménytől tette függővé, amely meghaladja azt, amely a Bíróság által a Montessori ítéletben e feltételnek adott értelmezésből következik, amint arra a főtanácsnok indítványának 27. pontjában rámutat. A Bíróság által a hatékony bírói jogvédelem biztosítása érdekében elvégzett mérlegelés szerint ugyanis elegendő, ha a panaszt benyújtó személy megfelelő módon bemutatja a hátrányos versenyhelyzet lehetőségét.
- 53 Ennélfogva, mivel a közvetlen érintettség feltételét illetően olyan követelményt alkalmazott, amely nem felel meg e feltétel hatályának, amint azt az Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése rögzíti, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.
- 54 E hiba fennállását megerősíti az, hogy a megtámadott végzés 103. pontja a megtámadott végzés 71–77. pontjára utal, amivel a Törvényszék azt rótta fel a fellebbezőnek, hogy keresete elfogadhatóságának alátámasztása érdekében nem szolgáltatott konkrét adatokat különösen a tagjai és az állítólagos támogatás kedvezményezettjei által az érintett piacon birtokolt részesedésről, a tagjai forgalmáról és bevételeiről, valamint a szennyvízkezelési díjnak a tagjai által az ügyfelek részére kiszámlázott árra gyakorolt tényleges hatásról. Így e végzés 77. pontja értelmében a felperes „nem bizonyította az állítólagos támogatásnak a tagjaira és ez utóbbiaknak az érintett piacon fennálló versenyhelyzetére gyakorolt konkrét hatását”.
- 55 A Törvényszék annak megállapításával, hogy az ilyen adatok szükségesek voltak a felperes közvetlen érintettségének megállapításához, meghaladta a Montessori ítéletből következő követelményt. Amint ugyanis ezen ítélet 46. és 47. pontjából következik, a közvetlen érintettség vizsgálatának nem az érintett piacon fennálló versenyviszonyok olyan mélyreható elemzésén kell alapulnia, amely lehetővé teszi a versenytorzítás terjedelmének pontos megállapítását, hanem azon kockázat *prima facie* értékelésén, hogy a Bizottság határozata, amely szerint a szóban forgó nemzeti intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak, a fellebbező vagy a tagjai számára hátrányos versenyhelyzethez vezet.
- 56 Ebből következik, hogy az első és a második jogalap megalapozott.
- 57 Ami a Bizottság és a Dán Királyság által hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatot illeti, amely szerint, amennyiben a Törvényszék valamely határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell változtatni (lásd különösen: 2021. október 6-i Banco Santander kontra Bizottság ítélet, C-52/19 P, EU:C:2021:794, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), meg kell állapítani, hogy ez az ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben nem alkalmazható.

- 58 Ellentétben ugyanis azzal, amit a Bizottság és a Dán Királyság állít, a megtámadott végzés, amellyel a Törvényszék a keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította, nem tűnik megalapozottnak az abban megjelöltektől eltérő jogi indokok alapján.
- 59 E tekintetben az ezen intézmény és e tagállam által hivatkozott, a végrehajtási intézkedések szükségének hiányára vonatkozó feltételt illetően a Bíróság a Montessori ítélet 63–66. pontjában kifejtette, hogy habár valamely támogatási program kedvezményezettjei tekintetében az e programot létrehozó nemzeti rendelkezések és az e rendelkezéseket végrehajtó jogi aktusok, mint például egy adómegállapító határozat, olyan végrehajtási intézkedéseknek minősülnek, amelyeket az említett programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, vagy az ugyanezen programot az érintett tagállam által tett kötelezettségvállalások betartásának feltétele mellett e piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat maga után von, ez az értelmezés nem ültethető át az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében nem állami támogatásnak minősített nemzeti intézkedés kedvezményezettjei versenytársainak helyzetére. Ugyanis az ilyen versenytárs nem teljesíti az ezen intézkedés által annak tekintetében előírt feltételeket, hogy ezen intézkedés előnyeiben részesüljön. E körülmények között életszerűtlen volna arra kötelezni e versenytársat, hogy a nemzeti hatóságoktól kérje a támogatásban való részesülést, és a nemzeti bíróság előtt támadja meg az e kérelmet elutasító határozatot annak érdekében, hogy e bíróságot arra készítse, hogy a Bírósághoz forduljon a Bizottság említett intézkedéssel kapcsolatos határozatának érvényességét illetően.
- 60 A jelen ügyben az állítólagos előny, amelyet a fellebbező szerint a Bizottságnak állami támogatásnak kellett volna minősítenie, olyan degresszív díjszabási rendszer bevezetésében áll, amely a fellebbező által előadott érvelés szerint azzal a hatással jár, hogy a nagy vágóhidak a jelen ítélet 4. és 5. pontjában leírt sávos rendszerben a kis vágóhidakra alkalmazottnál kedvezőbb díjszabási sávba tartoznak. E körülmények között, amint azt a főtanácsnok az indítványának 59. és 60. pontjában lényegében megjegyezte, ahhoz hasonlóan, ahogyan azt a Bíróság a Montessori ítéletben megállapította, mesterséges és ezenfelül a gondos igazságszolgáltatás elvével ellentétes lenne arra kötelezni a fellebbezőt vagy a hozzá kapcsolódó vágóhidakat, hogy kérjék az e díjszabási rendszert alkalmazó nemzeti hatóságokat arra, hogy megadják a kisebb vágóhidaknak a nagyobb vágóhidak esetében irányadó kedvezőbb díjsávból eredő előnyt, tudván, hogy arra nem jogosultak, kizárólag annak érdekében, hogy az e kérelmet elutasító jogi aktust vitathassák a nemzeti bíróság előtt, és elérjék, hogy ez utóbbi a Bírósághoz kérdéssel forduljon az e rendszerről szóló, vitatott határozat érvényessége tárgyában.
- 61 A fentiek összességére tekintettel az első és a második jogalapnak helyt kell adni, és a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.

A harmadik, negyedik és ötödik jogalapról

- 62 Mivel a megtámadott végzést az első és a második jogalap alapján hatályon kívül kellett helyezni, a harmadik, negyedik és ötödik jogalapot nem szükséges megvizsgálni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 63 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.

- 64 A Bíróságnak az eljárás e szakaszában nem áll módjában érdemben határozni a Törvényszék előtt indított keresetről, amely határozathozatal ténybeli kérdések olyan körülményeken alapuló vizsgálatával jár, amelyeket sem a Törvényszék nem tárgyalt, sem pedig a Bíróság előtt nem vitattak meg.
- 65 Ezzel szemben a Bíróság rendelkezik az e kereset elfogadhatóságának értékeléséhez szükséges információkkal. E körülmények között véglegesen határozni kell erről az eljárási kérdéstről (lásd különösen, analógia útján: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 66. pont; 2014. február 27-i Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 66. pont; 2018. február 21-i LL kontra Parlament ítélet, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 31. és 32. pont).
- 66 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül. Ugyanis, amint azt a Bíróság a Montessori ítélet 28., 31. és 32. pontjában pontosította, a Bizottság azon nem jogalkotási aktusai, amelyek az állami támogatások területén valamely nemzeti szabályozás engedélyezésére vagy megtiltására irányulnak, e fogalom körébe tartoznak.
- 67 Másodszor meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat a jelen ítélet 59. és 60. pontjában kifejtett okok miatt nem tekinthető végrehajtási intézkedéseket maga után vonó határozatnak.
- 68 Harmadszor, ami a közvetlen érintettség feltételét illeti, az – amint arra a jelen ítélet 45. pontja emlékeztet – két kritérium együttes megvalósulását követeli meg, vagyis azt, hogy a vitatott intézkedés egyrészt közvetlen hatást gyakoroljon a felperes jogi helyzetére, másrészt pedig ne hagyjon semmilyen mérlegelési jogkört a végrehajtásával megbízott címzettek számára.
- 69 A vitatott határozat, amely szerint a Dán Királyság által a szennyvízkezelésre vonatkozó díjszabályozás keretében bevezetett sávós rendszer nem tartalmaz az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatási elemet, tisztán automatikusan, pusztán az uniós szabályozás alapján, egyéb köztes szabályok alkalmazása nélkül váltja ki joghatásait. Következésképpen a kereset megfelel az előző pontban felidézett két kritérium közül a másodiknak.
- 70 A jelen ítélet 68. pontjában hivatkozott első kritériumot illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbező azt állította a Törvényszék előtt, hogy az általa képviselt több tag ugyanazt a tevékenységet végzi, mint egy, a szarvasmarhák és sertések dániai levágásának piacán erőfölényben lévő vállalkozás, és hogy ez utóbbi a magas szennyvízmennyisége miatt alacsonyabb díjat fizet, mint amelyre a 902/2013. sz. törvény szerinti sávós díjszabás értelmében a fellebbezőhöz kapcsolódó vállalkozások igényt tarthatnak. Ezenkívül megalapozott módon kifejtette, hogy a levágott állatonkénti teher lényegesen magasabb ez utóbbiak számára, mint amely az erőfölényben lévő vállalkozást terheli, mivel az előbbieket nem élvezhetik a sávós rendszer ugyanazon díjsávjának előnyeit.
- 71 Ezáltal a fellebbező megfelelően kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt a vitatott határozat legalább tagjainak, nevezetesen a kis vágóhidaknak egy jelentős részét hátrányos versenyhelyzetbe hozhatja.
- 72 Következésképpen a vitatott határozat közvetlen hatást gyakorol a fellebbező jogi helyzetére, így a kereset megfelel a jelen ítélet 68. pontjában hivatkozott két kritérium közül az elsőnek is.

73 Ebből következik, hogy az első fokon benyújtott kereset elfogadható. Ezért az ügyet érdemi határozathozatal céljából vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

74 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2020. december 1-jei Danske Slagtermestre kontra Bizottság végzését (T-486/18, nem tették közzé, EU:T:2016:576) hatályon kívül helyezi.**
- 2) Az első fokon benyújtott kereset elfogadható.**
- 3) A Bíróság az ügyet érdemi határozathozatalra visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**
- 4) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások